

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 23 września 1982 r.

zmieniające rozporządzenie o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Na podstawie art. 21 pkt 4 i art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. z 1933 r. Nr 60, poz. 454, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 18, poz. 132 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załącznikach do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. z 1929 r. Nr 32, poz. 305, z 1930 r. Nr 70, poz. 555 i z 1959 r. Nr 2, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik nr 6 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie

określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia,

2) w rozdziale I pkt 1 załącznika nr 10 do rozporządzenia „Ocena mięsa zwierząt dotkniętych włośnicą” dodaje się lit. d) w brzmieniu: „d) jeżeli przy badaniu mikroskopowym preparatu przygotowanego metodą wytrawiania zostanie stwierdzone istnienie co najmniej jednego włośnia”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 1982 r.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:
J. Wojtecki

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 23 września 1982 r. (poz. 221)

BADANIE NA WŁOŚNIE MIĘSA ŚWINI I DZIKA

§ 1. 1. Badanie na włośnie mięsa świni i dzika przeprowadza się metodą mikroskopową po spożądzeniu preparatów:

- 1) techniką kompresorową,
- 2) techniką wytrawiania.

2. Badanie mikroskopowe może odbywać się za pomocą:

- 1) mikroskopu dającego powiększenie 40-krotne i 100-krotne lub
- 2) trychinoskopu (aparatu projekcyjnego) dającego powiększenie 40-krotne i 80-krotne, lub
- 3) stereoskopu dającego powiększenie 40-krotne i 100-krotne.

§ 2. 1. Do badania mięsa na włośnie należy pobrać:

- 1) z całej tuszy lub półtuszy:
  - a) próbkę o masie minimum 60 g z filarów przepony w pobliżu przejścia w część ścięgniastą,
  - b) w razie braku filarów przepony — próbkę o masie nie mniejszej niż 60 g z części żebrowej przepony lub mięśni brzusznych,
- 2) z poszczególnych kawałków mięsa po 3 próbki z różnych miejsc o łącznej masie nie mniejszej niż 60 g,
- 3) z elementu lub przetworu mięsnego próbkę o masie nie mniejszej niż 60 g.

2. Przy stosowaniu techniki wytrawiania przy badaniu pojedynczej tuszy lub półtuszy albo pojedynczego elementu mięsnego lub pojedynczego przetworu masa próbki nie może być mniejsza niż 100 g.

3. Osobami uprawnionymi do pobierania próbek ich badania są:

- 1) weterynaryjny inspektor sanitarny,
- 2) weterynaryjny kontroler sanitarny,
- 3) laborant trychinoskopista.

4. Wynik badania na włośnie odnosi się do całej tuszy, półtuszy, elementu i przetworów w razie pobrania próbki przez osoby uprawnione (ust. 3).

5. W razie dostarczenia próbki przez osobę nie uprawnioną do pobierania próbek wynik badania odnosi się wyłącznie do badanej próbki.

6. W rzeźniach, w których prowadzony jest zmechanizowany ubój, próbki do badania na włośnie powinny być pobierane na wyznaczonym stanowisku umieszczonym na linii uboju trzody, w miejscu maksymalnie zbliżonym do stanowiska wytrawiania tusz; stanowisko to powinno mieć oświetlenie 540 luxów (pomiar w miejscu pobierania).

7. Każda pobrana próbka powinna być umieszczona przez pobierającego w pojemniku mającym wytłoczony, lub w inny sposób trwale umieszczony numer odpowiadający numerowi identyfikacyjnemu tuszy lub półtuszy, albo elementu mięsnego lub przetworu mięsnego, z którego została pobrana. Próbka pozostaje w pojemniku do momentu zakończenia badania i wydania decyzji.

8. W razie stwierdzenia włośni metodą mikroskopową (§ 1 ust. 1) przez weterynaryjnego kontrolera sanitarnego lub laboranta trychinoskopistę, potwierdzenia obecności włośni w badanym preparacie i wydanie oceny, co do przydatności mięsa do spożycia należy do weterynaryjnego inspektora sanitarnego.

§ 3. Pracownia (stacja) do badania na włośnie powinna być wyposażona w sprzęt i urządzenia określone w odrębnej instrukcji.

§ 4. 1. Przy stosowaniu techniki kompresorowej preparat do badania na włóśnie stanowią skrawki mięsa wielkości ziarna owsa, wycięte z próbki nożyczkami w kierunku układu włókien mięsnych w ilości 14 dla tuszy lub półtuszy, a 28 dla elementu mięsnego lub przetworu mięsnego, umieszczone na poszczególnych polach dolnej płytki kompresora (ściskacza), przykryte górną płytką i rozplaszczone za pomocą przykręcenia śrubek, tak aby można było przez preparat czytać zwykle pismo drukowane.

2. Technika badania mikroskopowego (trychinoskopowego) polega na powolnym przesuwaniu kompresora (ściskacza) i oglądaniu kolejno każdego preparatu w kierunku układu włókien mięsnych w celu wykrycia włósni. Przy badaniu należy zwracać uwagę na cewy Mięschera i złogi wapienne. W razie wątpliwości należy podejrzany preparat zbadać przy silniejszym powiększeniu, a w razie potrzeby pobrać nowe próbki i badać je tym sposobem aż do osiągnięcia pewnego wyniku. Ciemne i niewyraźne miejsca w preparacie należy rozjaśnić za pomocą kwasu octowego.

3. Badanie preparatów należy przeprowadzać w czasie nie krótszym niż:

- 1) przy badaniu pod mikroskopem:
  - a) preparatu próbki pochodzącej z tuszy lub półtuszy — 5 minut,
  - b) preparatu z próbek pochodzących z elementów mięsa lub jego przetworów — 10 minut,
- 2) przy badaniu pod trychinoskopem:
  - a) preparatów z 1 próbki pochodzącej z tuszy lub półtuszy — 3 minuty,
  - b) preparatu z próbek pochodzących z elementów mięsa lub jego przetworów — 6 minut.

§ 5. 1. Przy stosowaniu techniki wytrawiania preparat do badania na włóśnie stanowi osad powstały po:

- 1) rozdrobnieniu w rozdrabniaczu mięsa przez okres 30 sekund próbki zbiorczej lub próbki pochodzącej od jednej tuszy lub półtuszy, elementu mięsnego albo przetworu mięsnego,
- 2) wytrawieniu rozdrobnionej próbki zbiorczej lub próbki pochodzącej od jednej tuszy lub półtuszy elementu mięsnego albo przetworu mięsnego.

2. Przygotowywanie próbek zbiorczych odbywa się w następujący sposób:

- 1) etap pierwszy — stworzenie jednej próbki zbiorczej przez pobranie po 1 g mięsa ze 100 próbek znajdujących się każda w oddzielnym pojemniku (§ 2 ust. 7), łącznie 100 g, i umieszczenie ich w rozdrabniaczu mięsa,
- 2) etap drugi — stworzenie pięciu próbek zbiorczych przez podzielenie 100 próbek, o których mowa w pkt 1, na pięć oddzielnych grup po 20 próbek każda; pobranie po 5 g mięsa z każdej z 20 próbek i umieszczenie po 100 g mięsa w rozdrabniaczu oddzielnie dla każdej z pięciu grup,

3) etap trzeci — stworzenie czterech próbek zbiorczych przez podzielenie 20 próbek z grupy, w stosunku do której uzyskano przy badaniu na etapie drugim wynik dodatni, na cztery następne grupy po 5 próbek każda; pobranie po 20 g mięsa z każdej z 5 próbek i umieszczenie po 100 g mięsa w rozdrabniaczu oddzielnie dla każdej grupy,

4) etap czwarty — z grupy, w stosunku do której uzyskano wynik dodatni, pobranie po 100 g mięsa z każdej indywidualnej próbki pochodzącej od jednej tuszy lub półtuszy, elementu mięsnego lub przetworu mięsnego i umieszczenie jej w rozdrabniaczu; czynności te należy przeprowadzać odrębnie dla każdej z pięciu próbek.

3. W razie uzyskania na etapie pierwszym ujemnego wyniku badania (niestwierdzenia w próbce zbiorczej włósni) nie stosuje się pozostałych czynności przewidzianych w ust. 2 pkt 2—4 dla dalszych etapów.

4. Proces wytrawiania rozdrobnionej próbki zbiorczej lub próbki indywidualnej pochodzącej od jednej tuszy lub półtuszy, elementu mięsnego albo przetworu mięsnego należy przeprowadzić z zachowaniem następującej kolejności czynności:

- 1) umieszczenie rozdrobnionej próbki zbiorczej lub próbki indywidualnej w płynie do wytrawiania o temperaturze 44°C lub 45°C, z zachowaniem proporcji 1:20 (1 g mięsa na 20 cm³ płynu), czyli przy wytrawianiu próbek określonych w ust. 3 pkt 1 do 4 o masie 100 g należy umieścić je w 2000 cm³ płynu do wytrawiania; rozdrobnione mięśnie należy przed umieszczeniem w płynie dokładnie rozprowadzić w ilości około 50 cm³ płynu do wytrawiania,
- 2) umieszczenie 2-litrowej zlewki, zawierającej płyn do wytrawiania z rozdrobnionymi mięśniami próbki zbiorczej lub indywidualnej, w mieszadło magnetycznym i wytrawianie przy średnich obrotach przez 30 minut; następnie zlanie całości do rozdzielacza na okres 15—20 minut, a następnie spuszczenie całości osadu do rynienki lub płytki przeznaczonej do badania osadu.

5. Badanie preparatu (osadu) należy przeprowadzać w czasie nie krótszym niż:

- 1) przy badaniu pod trychinoskopem (aparatem projekcyjnym) osadu umieszczonego w całości w rynience — 3 minuty,
- 2) przy badaniu pod stereoskopem osadu umieszczonego w całości na płytce — 5 minut.

§ 6. Osoby uprawnione do badania próbek (§ 2 ust. 3) mogą wykonywać w ciągu doby nie więcej niż 40 badań z użyciem mikroskopu lub 70 badań z użyciem trychinoskopu.

§ 7. W rzeźniach i terenowych obwodach badania należy prowadzić dzienniki badania na włóśnie według wzoru określonego w instrukcji, o której mowa w § 3.